

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

לפני:

כב' השופטת סאוסן אלקאסם

נציג ציבור (עובדים) – מר אברהם בן גיגי

נציגת ציבור (מעסיקים) – גב' אסתר אדלר

התובע

ניצן יהודה
ע"י ב"כ: עו"ד אלדד יהודה

-

הנתבעת

שטראוס בריאות בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד נועה כוכבי
ממשרד עוה"ד נ. פינברג ושו"ת

1

2

פסק דין

3 לפנינו תביעה לתשלום הפרשי שכר בגין עבודה בשעות נוספות מחוץ לשעות העבודה במפעל, פיצוי בגין
4 נזק בלתי ממוני ושכר טרחת רו"ח.

5 השאלות העיקריות הדרושות הכרעתנו בפסק הדין – האם התובע עבד שעות נוספות מחוץ לשעות
6 העבודה המוגדרות במפעל, האם עשה זאת לפי הנחיות הנתבעת, האם זכאי לתמורה בגין כך ואם כן,
7 באיזה היקף?

8 **העובדות הדרושות לענייננו, כפי שהן עולות מכלל החומר שהונח לפנינו הינן כדלקמן:**

9 1. הנתבעת (להלן: "הנתבעת" או "החברה") בעלת מפעל "מחלבת שטראוס" הנמצא באזור תעשייה
10 ליד כרמיאל (להלן: "המפעל").

11 2. התובע יליד 1958, עובד במפעל הנתבעת מאז שנת 1988.

12 3. מעבר לתפקידו במפעל, התובע כיהן בתקופה הרלוונטית לתביעה כחבר וועד העובדים במפעל.
13 בתקופות קודמות כיהן כיו"ר ועד העובדים.

14 4. בחודש מאי 2012, הוצב התובע במחלקת סביבת עבודה בניהולו של מר דני יקוטי (להלן: "יקוטי").
15 מחלקה זו שייכת לאגף לוגיסטיקה המנוהל בתקופה הרלוונטית לתביעה על ידי מר אבי אביטן
16 (להלן: "אביטן").

17 5. במסגרת הצבתו כאמור היה התובע אחראי לכל מה שקשור לנושא הביגוד, ההנעלה, היגיינה
18 בחדר אוכל ודואר. בנוסף היה אחראי על השינויים במערך הסעות עובדי הנתבעת (להלן: "מערך
19 ההסעות").

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 .6. שעות העבודה הרגילות של התובע היו בימים א'-ה' בין השעות 00:06 עד 15:30. כעולה מדו"חות
2 הנוכחות נהג התובע לעבוד שעות נוספות.
- 3 .7. הנתבעת מקבלת שירותי הסעות מחברת "אמנון מסילות" (להלן: "חברת ההסעות") במשך שנים
4 רבות. במסגרת זו, חברת ההסעות מבצעת 4 סבבים במהלך היממה המיועדים להסיע את
5 העובדים לעבודה. הסבבים בשעות קבועות: 00:05, 00:14, 00:17 ו- 00:22.
- 6 .8. בחברה מותקנת מערכת ממוחשבת ייעודית לנושא ההסעות. עד השעה 12:00 מזינים מנהלי
7 תחומים או מנהלי משמרות שמות העובדים אותם יש לאסוף. ההסעה של השעה 00:05 קבועה,
8 כלומר מסלול קבוע, לכן לא היה צורך להזין את רשימות העובדים מדי יום (למעט המסלול של
9 קיבוץ סער בו נוסעים 2 עובדים).
- 10 .9. בשעה 12:00 חברת ההסעות מסדרת את ההסעות בהתאם למידע שהוזן במערכת הממוחשבת.
11 שינויים במערך ההסעות החל משעה 12:00, נעשה ישירות מול חברת ההסעות.
- 12 .10. התובע היה אמון מטעם החברה על עדכון השינויים במערך ההסעות מחודש מאי 2012 ועד
13 אוקטובר 2014. התובע המשיך בפועל לעסוק בענייני הסעות עד לחודש ינואר 2016, מועד הפסקת
14 עבודתו במחלקת סביבת עבודה.
- 15 .11. אין חולק כי בתלושי השכר לא שולם גמול שעות עבודה מהבית.
- 16 .12. מחודש אוקטובר 2014 ועד חודש יוני 2015, הוצבה רפרנטית מטעם חברת ההסעות אצל הנתבעת.
17 ומיולי 2015 המשיכה הרפרנטית לבצע את עבודתה מול הנתבעת ממשרדי חברת ההסעות.
- 18 **עיקר טענות התובע**
- 19 .13. התובע טוען כי עבד בשעות המנוחה, כשלוש שעות באופן יומיומי משך 3.5 שנים, התקופה בה היה
20 אמון לטענתו על מערך ההסעות בהתאם להנחיית מנהליו.
- 21 .14. התובע טוען לריבוי תקלות ושינויים במערך ההסעות, שחייבו מענה מייד מצידו וטוען כי
22 הנתבעת לא הוכיחה ההיפך. הוא הדגים, באמצעות שלושה שבועות אקראיים בשנת 2015¹, כיצד,
23 לטענתו, ההתעסקות במערך ההסעות הייתה אינטנסיבית ונמשכה על פני כל שעות היום, כשהיא
24 גולשת אל שעות הפנאי שלו. לשיטתו, השבועות האקראיים שהוצגו, מראים תמונה כוללת לגבי
25 כל התקופה הרלוונטית, כאשר – בכל התקופה ביצע התקשרויות הקשורות למערך ההסעות בזמני
26 מנוחה באמצעות טלפון נייד שניתן לו לצורך זה, היה זמין לכל תקלה ובעיה ונדרש לתת מענה
27 מייד.

¹ סעיפים 27, 28, 29 לתצהיר התובע.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

15. לטענתו הנתבעת הפרה את חובתה לנהל רישום של שעות עבודתו בשעות הנוספות על אף שיכלה לעשות כן וידעה על עבודתו מחוץ לחצרי המפעל.
16. את היקף שעות העבודה כאמור, הציג לפי שתי חלופות –
- 16.1. **מתכונת עבודה נטענת שכללה שלוש שעות עבודה בכל יום** – לטענת התובע עבד בפועל לפחות 3 שעות נוספות בכל יום, בכל שבוע עבודה 15 שעות נוספות. 10 מהן לפי 125% ו-5 שעות לפי 150%. בסופי שבוע וחגים 3 שעות נוספות בערך של 150%. סה"כ ערך השעות השבועיות שיש לשלם לו שווה ל-24.5 שעות (רגילות) בשבוע X 52 שבועות² (בשנה) = 1,274 שעות X 3.5 שנים = 4,459 שעות X 37 שעה = 164,983 ₪. ייאמר כי זה היה חישוב המקורי של התובע לגבי רכיב תביעה זה.
- 16.2. **החלופה השניה שהתובע הציע בסיכומיו – תוספת כמקובל לעובד מסוג זה** – לטענתו, מקובל לשלם פיצוי לעובד הנדרש לעבוד מביתו על הזמינות והנכונות לעבוד מהבית של כ-20%-10% משכרו החודשי כמשקף את העבודה הנוספת. לגישתו, תוספת ראויה לכך היא תשלום של שעת עבודה נוספת לכל יום ובחודש – 37 ₪ X 7 ימים X 4 שבועות = 1,036 ₪ X 42 חודשים = 43,512 ₪. לגבי כך הנתבעת טענה כי החלופה השניה מהווה הרחבת חזית אסורה משהוצגה לראשונה רק בסיכומיו.
17. נוסף, טוען התובע כי נוצל ע"י הנתבעת שאילצה אותו לעבוד בשעות הפנאי, מנעה ממנו רצף חופשה ופגעה באוטונומיה שלו בכך שנאלץ לוותר על המרחב הפרטי שלו להסדרת ענייני ההסעה. כתוצאה מכך נגרם לו נזק בלתי ממוני על סך 25,000 ₪. כן תובע סך של 5,000 ₪ עבור שכ"ט רו"ח אשר יזדקק לשירותיו לפריסת התשלומים שעתיד בית הדין לפסוק לזכותו, אם וכאשר תתקבל תביעתו.
18. התובע טוען שהינו עובד מוחלש, בתחתית 'שרשרת המזון' ומולו מפעל גדול. כן הוסיף, כנגד טענות הנתבעת, כי עצם היותו חבר וועד המפעל אינו קשור לתביעתו או להתנהלותו בזמן אמת. עוד טוען כי הודח ממחלקת סביבת עבודה לאחר שהתלונן על פגיעה בזכויותיו ולאחר שפנה, סמוך לתחילת שנת 2016 למנהל המפעל 'דיקסטרו' בתלונה אודות העסקתו בימי המנוחה³.
19. נוסף טוען התובע כי הנתבעת נמנעה מלזמן לעדות עדים רלוונטיים. נקטה בדרכים שאינן ראויות כדי לזכות ביתרונות דיוניים וראייתיים כשמנעה ממנו מסמכים והחתימה את התובע על מסמך משפטי ללא ידיעת באי כוחו.

² ייאמר כי בכתב התביעה החישוב נעשה מחודש מאי 2012 ועד חודש דצמבר 2015. סכום רכיב התביעה לא השתנה.

³ תצהיר התובע סעיפים 37-39

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

עיקר טענות הנתבעת

- 1
20. ביחס לרכיב התביעה העיקרי, טוענת הנתבעת כי התובע לא התבקש לעסוק במערך ההסעות מחוץ לשעות העבודה. עוד מפנה לכך שהתובע לא הציג הנחיה כתובה כי ממוניו הורו לו לעבוד כטענתו וגם אם ממוניו היו מודעים לכך, אין בכך כדי לחייב הנתבעת בתשלום ולא בכדי – התובע עצמו הונחה להפנות בעיות במערך ההסעות שעלו בשעות לא שגרתיות למנהליו הישירים⁴. עוד מדגישה כי בטלפון הנייד שניתן לתובע, היה ניתן להתקשר רק למספרים פנימיים של עובדי המפעל, כראיה לכך שכוונת החברה הייתה כי לא יטפל במערך ההסעות שלא בשעות העבודה. המכשיר הנייד נפתח, לטענתה, למספרים חיצוניים ביוזמת התובע ועל חשבונו.
21. הנתבעת הדגימה כי רוב השינויים במערך ההסעות ממילא התבצעו בשעות העבודה עצמן וכי ההתעסקות המרובה שהתובע הציג כלל לא נדרשה בפועל. הנתבעת מוסיפה כי השינוי היחיד שהיה עלול להיעשות לעיתים מחוץ לשעות העבודה הרגילות הוא הקדמת עובד מההסעה של שעה 22:00 להסעה של שעה 17:00 או להיפך. כל שינוי כאמור חייב להיעשות עד השעה 17:00. עובדה זו לא נסתרה לטענתה על ידי התובע.
22. עוד טוענת הנתבעת כי מספר התקלות בהסדרי ההסעות עולה כדי תקלות בודדות בחודש, ומכל מקום לא היה זה מתפקידו של התובע לטפל בהן. לשיטתה, התובע יצר לעצמו התעסקות בלתי פוסקת במערך ההסעות ללא צורך ממשי, בין השאר תלתה הסיבה לכך ברצונו להאדיר עצמו לפני שאר העובדים ובהקשר לכך שהוא חבר בוועד העובדים.
23. טוענת הנתבעת כי במעשיו, פעל התובע בניגוד להנחיות, לא שיתף פעולה עם המערכת הממוחשבת למערך ההסעות, המשיך ליצור קשר עם גורמים מטעם חברת ההסעות ללא רשות והפריע לעבודת הרפרנטית מטעם חברת ההסעות.
24. הנתבעת מפנה את בית הדין לס"ע 37037-08-17 לוי – איילון חברה לביטוח בע"מ (7.3.19) – לעניין אישור הממונה לביצוע שעות נוספות כתנאי לקבלתן; וכן לע"ע 508/08 מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט – ארפי (30.6.10), כאסמכתא לכך שגם אם הממונים היו מודעים לשעות הנוספות אין בכך כדי לחייב מעסיק בתשלום בגינן.
25. עוד טוענת הנתבעת, כי גם אם עסק התובע בענייני הסעות עובדים מחוץ לשעות העבודה, מדובר בזוטי דברים ולא בעבודה המזכה אותו בגמול שעות נוספות.
26. לראיה מפנה הנתבעת לכך שהתובע, חבר וועד ואדם שמודע לזכויותיו, לא הציג פניה לממוניו אלא לראשונה בפברואר 2016, לאחר העברתו מתפקידו בסביבת עבודה⁵. דבר שמוכיח כי התובע עצמו ידע שאינו זכאי לתשלום עבור העבודה מהבית, ככל שהייתה כזו.

⁴ סעיף 54 לסיכומי הנתבעת.

⁵ סעיף 107 לסיכומי הנתבעת

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

1 27. הנתבעת טוענת אף היא כי התובע נמנע מהבאת עדים רלוונטיים לתמיכה בטענותיו. כנגד טענת
2 התובע כי הערימה קשיים דיוניים, טוענת הנתבעת כי שיתפה פעולה באופן מלא עם בקשתו של
3 התובע לקבלת פירוט שיחות, ואף נקטה בפעולות יזומות מול התובע כדי לקדם בקשתו. ולבסוף
4 טוענת הנתבעת כי החלופה השנייה שהציע התובע לתגמולו עבור השעות הנוספות שעבד לטענתו
5 מחוץ לשעות העבודה במפעל מהווה הרחבת חזית אסורה.

ההליך המשפטי

6
7 28. התובע הגיש תצהיר מטעמו. הנתבעת הגישה תצהיריהם של מר יקוטי – הממונה על התובע
8 בתקופה הרלוונטית וגב' כוכי נווה, מנהלת משאבי אנוש (להלן: "נווה"). ישיבת הוכחות
9 התקיימה ביום 26.3.19. סיכומי הצדדים הוגשו בכתב.

דיון והכרעה

השאלות שבמחלוקת

10
11
12 הדיון שלפנינו מתמקד בעיקר בזכאות התובע לתשלום עבור זמינותו הנתענת במשך שעות הערב ושעות
13 הבוקר המוקדמות מדי יום ביומו במשך 3.5 שנים, ללא ששובץ מטעם מעסיקתו לכוננויות קבועות
14 מראש באותן שעות.

15 **לבחירת זכאות התובע נדון בשאלות הבאות בסדר הבא –**

16 א. האם התובע עבד מעבר לשעות העבודה כפי שבאו לביטוי בדוחות הנוכחות, כששהה בביתו
17 ובשעות הפנאי?

18 ב. האם הנתבעת ידעה על העבודה ה'נוספת' כאמור, ואם כן, האם נתנה הסכמתה או מנגד,
19 האם הורתה לתובע לחדול מביצוע עבודתו כאמור?

20 ג. אם התשובות לשאלות הראשונות נענו בחיוב, נמשיך ונבחן – מהו היקף העבודה שהוכיח
21 התובע ומה התמורה הראויה לפסוק לזכותו.

22 ד. בסיום הדיון כאמור, נדון ברכיבי התביעה הנוספים של התובע – פיצוי לא ממוני ועלות
23 שכ"ט רו"ח עבור טיפול בפריסת תשלומים.

תשלום שכר עבור עבודה בשעות נוספות בשעות הפנאי ובימי מנוחה

רקע משפטי

26
27 29. חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א – 1951 (להלן: "חוק שעות עבודה ומנוחה"), קובע גמול שעות
28 נוספות מקום בו העובד עבד מעבר ליום העבודה הרגיל הקבוע בדיון. בעד השעתיים הנוספות

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 הראשונות העובד אמור לקבל 125% מתעריף השעה הרגיל. בעד השעתיים שמעבר לכך – 150%.
- 2 בימי המנוחה, העובד אמור לקבל 150% עבור שעת עבודה החל מהשעה הראשונה.⁶
- 3 מעבר לשאלה באם התובע ביצע שעות נוספות והיקף השעות שביצע, ככל שהיו, הרי נדרש **תנאי**
- 4 **נוסף לזכאות התובע לתשלום בגין השעות הנוספות**. כלומר, ככל שהצליח להוכיח ביצוע עליו
- 5 לבדוק – האם **הנתבעת עצמה הסכימה לעבודה במתכונת הנטענת** שכן - **"היוזמה והסמכות**
- 6 **להעסקה בשעות נוספות נתונות בידי המעביד. קרי, השעות הנוספות מוקצות לעובדים בהתאם**
- 7 **לצרכי המעביד המשתנים מעת לעת במסגרת הפרווגטיבה הניהולית שלו"**.⁷ שהרי **"מי שקובע**
- 8 **את מסגרת שעות העבודה הנו המעביד ולא העובד, והעובד אינו רשאי לקבוע מסגרת שעות**
- 9 **אחרת."**⁸ דעת מלומדים היא כי **"עובד אינו יכול לעבוד בניגוד לאיסור מעבידו. די בכך בלבד כדי**
- 10 **לדחות תביעה לגמול שעות נוספות"**.⁹
- 11 לפי הפסיקה אליה הפנתה אותנו הנתבעת, אף אם הממונה על העובד הסכים כביכול בשתיקה
- 12 לביצוע שעות נוספות, אין בכך כדי לזכות את העובד בתמורה בגין אותן שעות נוספות שבוצעו.¹⁰
- 13 במקרה אחר עליו הצביעה הנתבעת¹¹ נדון מקרה של עובד שטען כי עבד מעבר לשעות התקן, באותו
- 14 מקרה העבודה קיבלה ביטוי בדוחות הנוכחות. עם זאת, נדחתה תביעתו לתשלום שעות נוספות
- 15 כאשר בית הדין קבע כי הנתבעת הנהיגה כללים ברורים וידועים שעוגנו גם בכתב בחוזה העסקת
- 16 העובד לפיהם לא ישולמו שעות נוספות אלא באישור מראש של הממונה.
- 17 למען השלמת התמונה ייאמר כי קיימת גישה לאישור ביצוע שעות הנוספות מקום בו המעסיק
- 18 אינו מתריע על כך - **"די בכך, שהמעביד היה מודע לביצוע העבודה, לא מחה על כך, והעבודה**
- 19 **שירתה במישרין את העסקים שלו"**.¹² כדי לחייב המעסיק בתשלום עבור שעות נוספות. כך למשל,
- 20 ניתן להבין מאמרת בית הדין הארצי כי אם המעסיק היה מוכיח כי דרש מהעובדת שלא לעבוד
- 21 שעות נוספות, לא היו מחייבים אותו בגמול שעות נוספות.¹³
- 22

⁶ ראו סעיפים 16-17 לחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א – 1951.

⁷ ע"ע (ארצי) 367/03 סעדיה - שרות התעסוקה (20.5.2004).

⁸ ע"ב (נצי) 2215/99 קריספיל יוסף - תגבור בע"מ חב' ארצית לשירות כ"א בע"מ (1.7.02).

⁹ גולדברג – פינברג דיני עבודה כרך שני, פרק 15, עמ' 27.

¹⁰ ע"ע (ארצי) 508-08 מדינת ישראל - הנהלת בתי המשפט נ' אשרת ארפי ו-14 אה' (30.6.10) - "התמונה המצטיירת מההליך שלפנינו היא, כי על אף שלא התקבל אישור הגורם המוסמך - האחראי - לביצוע השעות הנוספות, עבדו המתמחים בפועל שעות נוספות מעבר למכסה שאושרה להם. סבורים אנו, כי גם אם היו השופטים - הממונים מודעים לביצוע העבודה הנוספת, אין במודעות כדי לחייב את המדינה בתשלום שעות נוספות, שעה שכאמור לא ניתן אישור לכך על ידי הגורם המוסמך. יש לזכור, כי המדינה אינה פועלת בחלל ריק, אלא במסגרת תקציבית מוגדרת שנתחמה מראש. המדינה קבעה את הקצאת השעות הנוספות למשיבים והקצאה זו מהווה חלק מן האיזונים שבין צרכיה המקצועיים של המערכת לבין המסגרת התקציבית שבה היא פועלת. לא מצאנו, כי נפל פגם בדרך פעולתה זו של המדינה".

¹¹ ס"ע (ת"א) 37037-08-17 אבי לוי - איילון חברה לביטוח בע"מ (7.3.19)

¹² י' לובוצקי "חווה עבודה וזכויות העובד" הוצאת ניצן מהדורה 2008, פרק 13, עמ' 19.

¹³ ע"ע (ארצי) 570/06 עו"ד עמוס אגרון נ' עו"ד זיוה כץ (14.10.07) - "לא מצאנו כל ממש בטענותיו של עו"ד אגרון לפיהן לא ביקש כלל מהמשיבה לעבוד שעות נוספות. ההיפך הוא הנכון, הוכח כי המערער דרש מהמשיבה לעבוד שעות נוספות. ביטוי לכך נתן אף בחוזה העבודה בו קבע שעות עבודה מעבר לשבוע עבודה כפי שנקבע בסעיף 3 לחוק שעות עבודה ומנוחה, בתקנות, בצווים ובהסכמים שנעשו בעקבותיו. המערער לא הביא כל ראיה המוכיחה כי הורה למשיבה שלא לעבוד שעות נוספות. מה גם שידע היטב בזמן אמת על שעות עבודתה, אשר נבדקו היטב על ידי רעייתו."

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

מן הכלל אל הפרט

1
2 **נפנה לשאלה הראשונה המוצגת לעיל - האם התובע עבד מעבר לשעות העבודה כפי שבאו לביטוי**
3 **בדוחות הנוכחות, כששהה בביתו ובשעות הפנאי?**

4 33. למעשה, התשובה לשאלה זו בהכרח חיובית. התובע הציג לפנינו פלט שיחות יוצאות והודעות
5 כתובות מטלפון נייד שסיפקה לו הנתבעת לצורך מילוי תפקידו. עיון במסמכים מעלה בבירור כי
6 התובע עסק במערך ההסעות גם מחוץ לשעות עבודתו במפעל.

7 **האם הנתבעת ידעה על העבודה ה'נוספת' כאמור, ואם כן, האם נתנה הסכמתה או מנגד, האם**
8 **הורתה לתובע לחדול מביצוע עבודתו כאמור?**

9 **ממכלול הראיות שעמדו לפנינו אנו קובעים כי הנתבעת ידעה על התעסקות התובע במערך ההסעות**
10 **לאחר סיום שעות עבודתו במפעל.**

11 34. הנתבעת מודה כי מנהלי התובע הי"ה אביטן ויקוטי ידעו שהתובע מתעסק בהסעות גם לאחר שעות
12 עבודתו (סעי' 41 לתצהיר יקוטי) אולם סברו כי הפניות הן מעת לעת (סעי' 40 לתצהיר יקוטי). יקוטי
13 הבהיר בעדותו כי לא תיארו לעצמם את היקפי העבודה הנטענים ע"י התובע בהליך דנן (וממילא
14 הוכחו ע"י הנתבעת). **מכאן שהוכח כי הנתבעת ידעה על התעסקותו של התובע גם שלא ידעה**
15 **את היקף העבודה.**

16 35. קיים קושי, לדעתנו, עם טענת הנתבעת בסיכומיה כי ידיעתה בדבר עיסוק התובע במערך ההסעות
17 הסתכם לפניות בודדות שהצריכו טיפול באופן מיידי. מנגד, איננו מקבלים את טענת התובע כי
18 הנתבעת הורתה לו להתעסק באופן אינטנסיבי בשינויים בהסעות מעבר לשעות העבודה¹⁴. **ונסביר**
19 **להלן.**

20 36. מעיון בהודעות שצורפו ובפלט השיחות עולה כי הנתבעת צודקת במידה מסוימת בכך ש"התובע
21 שלח מאות אם לא אלפי הודעות 'עדכון' מיותרות, תוך שהוא יצר חיץ בין העובדים ובין הנהגים
22 ולמעשה ייצר לעצמו כמות בלתי נתפסת של עבודה מיותרת (כפי שהתגלה על ידי הנתבעת בדיעבד
23 במסגרת הליך זה). מעבר לכך שמדובר בעבודה מיותרת, הרי שמנהליו של התובע כלל לא היו
24 מודעים לכך בזמן אמת.¹⁵

25 37. **אחריות התובע לשינויים בהסעות** – מקובלת עלינו גרסת הנתבעת, כי אחריות התובע נגעה
26 לשינויים במערך ההסעות בלבד והתרכזה בשינויים באיסוף העובדים מבתיים. אומנם התובע
27 טען בכתב תביעתו כי תפקידו היה נרחב יותר וכלל טיפול בתקלות במערך ההסעות, אחריות
28 לסידור ההסעות והתאמתו על פי דרישות הייצור והמנהלים, אולם טענות אלו לא נתמכו בראיות
29 חד משמעיות ולכן לא הוכחו ונסביר.

¹⁴ פרק ג לסיכומי הנתבעת
¹⁵ סעיף 100 לסיכומי הנתבעת

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 מהעדויות בתיק עולה כי סידור ההסעות והזנת פרטי העובדים מתבצעים על ידי 37.1
2 מנהלי המחלקות או מנהלי משמרות בהתאם לשיבוץ המשמרות במערכת ממוחשבת
3 ייעודית לנושא ההסעות עד לשעה 12:00. החל משעה זו שינוי במערך ההסעות
4 מתבצע ישירות מול חברת ההסעות.
- 5 הסעות איסוף העובדים התבצעו בארבעה סבבים : 37.2
- 6 **שעה 5:00** – הסעה קבועה במסלול קבוע ללא קשר למספר העובדים הנוסעים בה,
7 למעט ההסעה של קיבוץ סער בו נוסעים 2 עובדים. על פניו נראה כי אין בהסעת
8 הבוקר שינויים המחייבים עבודה מדי יום ביומו בשעות מוקדמת, כנטען על ידי
9 התובע.
- 10 **שעה 14:00** – הסעת איסוף שכל השינויים, התקלות והעיכובים לגביה מתבצעים
11 במהלך יום העבודה הרגיל. **שעה 17:00** – עיקר השינויים מתבצעים לפני יציאת
12 ההסעה. עיון בדוחות הנוכחות של התובע מראה כי הוא נהג לעבוד בשעות נוספות עד
13 מעבר לשעה 17:00 ובימים רבים עד השעה 18:00. אין מחלוקת כי הנתבעת שילמה
14 לתובע עבור עבודה בשעות נוספות אלו. זאת ועוד על פי סיכום פגישה מיום 6.10.14
15 (עליה נרחיב בהמשך) רפרנטית מטעם חברת ההסעות הייתה אחראית על הבקרה
16 בשטח גם בשעות הערב.
- 17 באשר להסעה האחרונה **בשעה 22:00** – כאמור, כל השיבוצים של העובדים
18 למשמרות מתבצעים עד השעה 12:00. בשעה זו מנהלי התחומים כבר יודעים על
19 מצבת העובדים באותו יום עבודה. בין היתר היעדרויות עובדים, מחלות או בקשות
20 שינוי במשמרות. סביר כי החל משעה זו כמות השינויים בהסעות אינה משמעותית.
21 ככל ונוצר צורך לשינוי נוסף במיוחד במחלקת ייצור, בה השינויים תדירים יותר, הרי
22 ישנן מספר שעות עבודה שמאפשרות ביצוע השינוי לפני סיום יום העבודה. יצוין כי
23 החלפות בין משמרות ערב ולילה חייבות מן הסתם להתבצע לפני האיסוף של השעה
24 17:00.
- 25 אין מחלוקת כי פרטי העובדים המשתמשים בשירותי ההסעה נמסרו לחברת 37.3
26 ההסעות ולנהגים (ראו נספח נת/2) מכאן קיימת לנהגים גישה ישירה לעובדים. לא
27 מצאנו סיבה סבירה לפניית הנהגים לתובע במקרים בהם עובד לא ממתין בתחנת
28 איסוף. התובע עצמו הבהיר במייל מיום 9.4.14 את חשיבות מילוי הטבלה להתנהלות
29 מערך ההסעות בזמני איסוף ופיזור. בטבלה מופיעים פרטים מלאים של העובד -
30 מספר, שם מלא, כתובת מגורים, תחנת איסוף, טלפון סלולרי ושם מנהל. (נספחים
31 2/ + 3/ לתצהיר יקוטי).
- 32 התובע לא היה אמור להתעסק בתקלות בהסעות. לעניין זה מקובלת עלינו טענת 37.4
33 הנתבעת כי היה תלוי במפעל שלט עם מספרי טלפון של הגורמים הרלוונטיים בחברת

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 ההסעות איתם יכולים העובדים ליצור קשר באופן בלתי אמצעי לאחר שעות העבודה
2 הרגילות.
- 3 בנוסף ביום 5.12.10 רוני שווקה – מנהל לוגיסטיקה דאז, הודיע לעובדים על הקמת 37.5
4 מוקד שרות סביבת עבודה שמטרתו לקבל פניות עובדים בכלל נושאי סביבת עבודה,
5 הסעות עובדים בהם, באמצעות טלפון **בין השעות 08:00-15:00** או מיילים בכל שעות
6 היממה. תחילה "תפקיד אחראי על תחום הסעת עובדים" אויש על ידי עובד אחר
7 בשם עאדל מורד (ראו נת/4). לאחר שזה ביקש לעבור לתפקיד אחר, קיבל התובע את
8 התפקיד במאי 2012. **כלומר משנת 2010 היה מוקד מסודר לקבלת פניות העובדים.**
- 9 **38. מכשיר נייד** – אמינה עלינו גרסת הנתבעת לפיה מכשיר הנייד שסופק לתובע לא היה פתוח
10 לשיחות חוץ במקור והתובע פתח אותו לשיחות יוצאות, על חשבונו, כשהוא משלם ממרץ 2013
11 את השיחות היוצאות כנהוג אצל הנתבעת. גרסה זו אומתה בראיות. (נספח נת/11 לתצהיר נווה
12 וסעיפים 13+14 לתצהירה). עובדה זו מחזקת את גרסת הנתבעת שלא הייתה הנחיה ספיציפית
13 לתובע לעבוד בשעות הפנאי.
- 14 **39. חבר ועד עובדים** – שוכנענו כי מעורבות התובע בענייני הסעות לא הייתה מכוח תפקידו כאחראי
15 על שינויים במערך הסעות **בלבד** אלא גם מהיותו חבר ועד עובדים. לראיה – ביום 6.10.14 נערכה
16 פגישה בין הנתבעת וחברת ההסעות, בהשתתפות, אבי אביטן – מנל אגף לוגיסטיקה, דני יקוטי –
17 מנהל סביבת עבודה, אמיר אבו חצירה – סביבת עבודה, **ניצן יהודה** – **ועד עובדים**, וגורמים
18 נוספים מחברת ההסעות והמפעל. השתתפות התובע בישיבה הייתה, כמצויין ברשימת הנוכחים,
19 **כנציג ועד עובדים** ולא כאחראי על מערך השינויים בהסעות (ראו נת/8 לתצהיר יקוטי).
- 20 **40.** נוסף על כך, אישר התובע במכתבו למר דורון דיקסטרו מיום 9.2.16 (נת/11 לתצהיר יקוטי) את
21 מאמציו כחבר בנציגות העובדים לטפל בבעיית ההסעות הקשה כלשוננו. מדבריו אלו ונוכחותו
22 בפגישות כנציג ועד ניתן ללמוד כי חלק ממעורבותו בנושא נעשה בכובעו כחבר ועד עובדים.
- 23 **41. הצבת רפרנטית בנתבעת** –
- 24 **41.1** הוכח שמחודש 10/14 הוצבה אצל הנתבעת רפרנטית מטעם חברת ההסעות לטיפול
25 במערך ההסעות. בפגישה מיום 6.10.14, סוכם כי רפרנטית מטעם חברת ההסעות
26 בשם יאנה אריכה תוצב בנתבעת. היא תהיה אחראית לכל נושא ההסעות בשטראוס,
27 החל מקבלת דיווח ממנהלי שטראוס על כמות העובדים, משמרות **ועד בקרת שטח**
28 **בשעות 15:10, 18:10**. הרפרנטית תתפעל את התוכנה תוך ממשק עם מח' הזמנות
29 בחברת ההסעות ועם מח' הסידור והבקרה. יאנה תהיה אחראית לבקרת הסידור
30 בגיבוי תוכנת איתורן (ראו סעיף 3 לנספח נת/8 לתצהיר יקוטי).
- 31 **41.2** עוד סוכם כי כל הנושאים באחריות יאנה יהיו בגיבוי של יקוטי ואביטן שביקשו
32 לקחת חלק ולהיות מעורבים על מנת להכניס לימשמעת גם את עובדי שטראוס

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 (עמידה בלו"ז, אי החזרת רכב עקב עובד שאיחר וכו'). באותה פגישה לא הוגדר לתובע
2 תפקיד כלשהו בתחום ההסעות.
- 3 תימוכין לכך, מסמך 'נספח נת'9 לתצהיר יקוטי, בו מר אביטן, דיווח בשנת 2015 על
4 תקלות במערך ההסעות, מבלי לכתב את התובע.
- 5 41.3 יצוין, כי לפי תצהירו של מר יקוטי **עם הצבת הרפרנטית אצל הנתבעת**, באוקטובר
6 2014 – "לתובע הובהר מפורשות כי עליו לחדול מהתעסקות בכל מה שקשור להסעות,
7 אולם הוא סירב לכך והמשיך להתערב..."¹⁶.
- 8 42. טענת הנתבעת כי לא נתנה הנחיה לתובע לעבוד אחר שעות העבודה נתמכת בטענות התובע כי "לא
9 רק שמנהלי התובע ידעו על ביצוע עבודתו לאחר שעות העבודה הרגילות אלא שגם הנחו אותו
10 לבצע בדיעה"¹⁷. מהניסוח ניתן ללמוד כי לא הייתה הנחיה כתובה, גם לא בעל פה אלא **הנחיה**
11 **ב'דיעה'** של הממונים שמבוצעות שעות נוספות. ראו גם עמ' 7 ש' 32 לפרוט' - התובע דיבר על
12 ציפיית מנהליו שיהיה זמין ולא על הוראה או הנחיה.
- 13 **מסקנתנו מהאמור כי עד לאוקטובר 2014, התובע התעסק במערך ההסעות בידיעת הנתבעת אך**
14 **לא בהוראתה. החל ממועד הצבת הרפרנטית ב 6.10.14 הורתה הנתבעת לתובע להפסיק את**
15 **התעסקותו במערך ההסעות.**
- 16 **התנהלות הנתבעת**
- 17 43. גם אם לא עלה בידי התובע להציג ראיה שתומכת בטענתו לפיה הייתה הנחיה מהממונים עליו
18 לתת מענה לעובדים בכל הנוגע למערך ההסעות גם בשעות שלאחר יציאתו מהעבודה ובימי מנוחה,
19 נראה כי הנתבעת מצידה לא פעלה באופן ברור וחד משמעי כדי לעצור תופעה זו חרף ידיעתה.
- 20 נציין כי טענת הנתבעת שלא פעם התבקש התובע באופן אקטיבי, להפנות כל בעיה בעניין ההסעות
21 שאינה בשעות שגרתיות למר יקוטי או מר אביטן לא נתמכה בראיות. מדברי יקוטי "לא משנה
22 כמה היינו מנסים לשנות את ההתנהלות, הרי ברור שכל עוד המשיך התובע לתת מענה לעובדים
23 שפנו אליו, במקום להפנות אותם למוקד של חברת ההסעות, לא הייתה לעובדים סיבה להפסיק
24 לפנות אליו."¹⁸ לא ברור אם בזמן אמת אכן ניסתה הנתבעת לשנות התנהלות הדברים, או שמר
25 יקוטי התכוון לכך שגם אם היו מנסים, לא היו מצליחים להפסיק את התנהלות התובע כאמור.
- 26 44. **שוכנענו שהנתבעת ידעה ולא פעלה באופן חד משמעי כדי לעצור תופעה זו, ונסביר.**
- 27 44.1 הנתבעת לא הציגה ראיה קונקרטית המוכיחה כי הורתה לתובע בזמן אמת לחדול
28 מעיסוקיו במערך ההסעות ע"ח שעות הפנאי שלו **עד לשיבה ביום 6.10.14 בה**
29 **הוסכם על הצבת רפרנטית**. נכון היה, משהייתה מודעת לדברים בזמן אמת, להוציא

¹⁶ סעיף 44 לתצהיר יקוטי.

¹⁷ סעיף 72 לסיכומי התובע.

¹⁸ ראו סעיף 67 לתצהיר יקוטי.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 לתובע הנחיה כתובה כי אינה מסכימה לפעילותו שלא בשעות העבודה. זאת הנתבעת
2 לא עשתה, לא הוצג מסמך בו היא מוחה על עיסוקיו בשעות הפנאי והעבודה אף
3 שירתה במישרין את העסקים שלה ויש בכך לאמור 'דרשני'.
4
- 5 44.2 מר יקוטי העיד על אופן פעילותו של מערך ההסעות והדגים כיצד מעורבות היתר
6 שהגין התובע, לכאורה, סרבלה את ניהול והפעלת המערך, משנוספה חוליה מיותרת
7 לשרשרת הטיפול (סעיפים 13-29 לתצהיר יקוטי). עדותו מחדדת מסקנתנו כי אילו
8 הדבר היה נכון והנתבעת לא הרויחה דבר מפעילות התובע, נדרש היה שתפעל באופן
9 מידי להפסקת פעילותו. משלא עשתה כן, יש לראות בשתיקתה מעין הסכמה להמשך
10 התעסקות התובע במערך ההסעות.
11
- 12 44.3 הצורך בעבודת התובע נתמך בהסכמת הנתבעת לשאת בעלות העסקת רפרנטית
13 מחברת ההסעות אשר הוצבה במשרדה כדי לטפל בשינויים ובתקלות במערת
14 ההסעות. אין משמעות מסקנתנו זו כי התובע זכאי לתשלום עבור כל שעות העבודה
15 להן הוא טוען או משך כל התקופה הנטענת כפי שיפורט בהמשך.
- 16 45. מכל המקובץ, הוכח בפנינו כי בזמן אמת, הנתבעת הייתה מודעת לכך שהתובע נענה לקריאות
17 מחוץ לשעות העבודה הקשורות במערך ההסעות וכי בפועל, לא הורתה לו לעצור הפעילות ככל
18 שהיא גולשת לשעות הפנאי שלו וזאת עד לחודש אוקטובר 2014. בחודש זה הוצבה רפרנטית
19 בנתבעת מטעם חברת ההסעות. מתקופה זו היא אשר טיפלה בדברים. הדבר נאמר לתובע באופן
20 מפורש וידע על כך בפגישה. לכן ככל שהתובע זכאי לתשלום, זכאותו עד לחודש 10/14.
21
- 22 לאחר שהשאלות המקדמיות נענו בחיוב, נמשיך ונבחן – מהו היקף העבודה שהוכיח התובע ומה
23 התמורה הראויה לפסוק לזכותו?
- 24 46. משעברנו את המשוכות הראשונות וקבענו כי התובע אכן פעל לצרכי הנתבעת מעבר לשעות עבודתו
25 במפעל, כי הנתבעת ידעה על כך בזמן אמת וכי לא דרשה ממנו לחדול מכך, נעבור לבחון – האם
26 התובע הצליח להוכיח את היקף העבודה כנטען על ידו והאם ראוי לפסוק לו תמורה בגין עבודתו.
- 27 47. לעניין זה גרסאות הצדדים נמצאות זו מהקצה השני של הקשת אל האחרת. בעוד התובע טוען כי
28 הוכיח מתכונת של 3 שעות נוספות ביום, שבעה ימים בשבוע, ולכל הפחות שעה בכל יום, שבעה
29 ימים בשבוע, הנתבעת טוענת כי לכל היותר עסק בענייני מערך ההסעות שלא בזמן העבודה הרגיל
30 כשעה בשבוע.
- 31 48. התובע הפנה לאסמכתאות¹⁹ התומכות בכך שאת ההתקשרויות בזמן המנוחה ולאחר שעות
32 העבודה יש לשקלל כזמן עבודה כולל – בפרט נוכח חשיבות המנוחה לפי חוק שעות עבודה ומנוחה.

¹⁹ לעד"מ 19/06 מואס – חדד (2007) כאסמכתא לאופן חישוב זמן התקשרויות קצרות מחוץ לשעות העבודה בהתחשב בטיב העבודה ובכך שלא ניתן לכימות במדויק וכן לע"ע 212/06 ימית א. ביטחון (1988) בע"מ – אלי אפרים (2008) – כפסיקה שקבעה מערכת כללים גמישה ככל שזה נוגע לנטל הראיה בדבר שעות נוספות.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 עוד טוען הוא כי מעבר לפירוט זמן השיחות / הודעות יש לשקלל את זמן ההתעסקות הכולל ואת
2 ההפרעה לזמן המנוחה. עוד הפנה אותנו למאמרה של כב' השופטת אופק גנדלר²⁰ לעניין
3 הבעייתיות של זמינות העובד בשעות המנוחה.
- 4 49. הנתבעת מאידך המחישה באמצעות אותו מאמר כי אף אם עסק התובע בזמנו הפנוי במערך
5 ההסעות, מדובר בזוטי דברים ואין היא חייבת דבר.
- 6 **ממכלול הראיות שהוצגו לפנינו אנו קובעים כי התובע לא הוכיח תביעתו. כמבואר להלן.**
- 7 50. **ימי חופשה, מחלה, סופי שבוע וחגים** – מקדמית נציין כי, לדעתנו, התובע לא זכאי לתשלום בגין
8 עבודה בימי חופשה, מחלה, סופי שבוע או חגים. אנו סבורים, כי בהעדר הנחיה ספציפית ברורה
9 וחד משמעית מצד הנתבעת הדורשת מהתובע לעבוד בימים אלו, אין מקום להיעתר לדרישת
10 התובע לפיצוי עבור עבודה בהם. אין לשכוח כי בגין הימים האמורים, התובע כבר קיבל תגמול
11 בגין היעדרותו (חופשה, חגים ומחלה). ראו לעניין זה הוראת סעי' 10 **לחוק דמי מחלה**, תשל"ו-
12 1976 השוללת מעובד את זכאותו לדמי מחלה אם עבד למעשה בשכר או בתמורה אחרת, ואם כבר
13 שולמו רשאי המעסיק לתבוע החזרתם או לנכותם מכל סכום שהוא חב לעובד. ראו גם הוראת
14 סעי' 12 **לחוק חופשה שנתית**, תשי"א-1951 הקובעת כי "עובד לא יעבוד בשכר בימי חופשתו, ואם
15 עבד עבודה סדירה בשכר, איבד את זכותו לדמי חופשה; ואם כבר שולמו, רשאי המעסיק לנכותם
16 משכר העבודה שישולם לעובד, או לגבותם בכל דרך בה גובים חוב אזרחי". גם עבודה בימי מנוחה
17 שבועית אינה מותרת על פי חוק ללא היתר מיוחד.
- 18 51. זאת ועוד, אין להתעלם משליטת התובע על זמנו הפנוי שהרי התובע הוא שבחר להשאיר את
19 מכשיר הנייד זמין, חרף עדותו כי היה בשימוש מכשיר נייד פרטי נוסף. התובע בחר לענות לשיחות
20 ולפניות בכתב, לטפל ולהתכתב עם גורמים נוספים כשלא הייתה שום דרישה ממעסיקתו
21 המחייבת אותו להתנהל כאמור.
- 22 52. התובע עבד לטענתו, מדי יום ביומו, ללא הנחיה כתובה ומפורשת גם בימים בהם נאסר עליו על
23 פי חוק לעבוד. התובע חבר ועד עובדים ובמשך תקופה אף כיהן כיו"ר ועד העובדים וחתם על
24 הסכמים קיבוציים. מכאן כי קשה לראות בו עובד מוחלש הזקוק להגנתו של בית הדין. יתר על
25 כן, אנו סבורים כי אם הנתבעת הייתה דורשת ממנו מפורשות לעבוד בימים אלו, התובע לא היה
26 מהסס לקבוע גבול ברור בין העבודה למנוחה.
- 27 53. לכך מצטרפת העובדה כי, לבד עדותו, התובע לא הציג ראיה לכך שב'זמן אמת' פנה לנתבעת ודרש
28 תשלום שכר נוסף עבור עבודתו בשעות הפנאי. אנו סבורים כי העובדה שהתובע לא עמד על
29 זכויותיו בזמן אמת ודרש באופן ברור תמורה נוספת בגין העבודה בבית שביצע, לכאורה, מצביעה
30 על נקודת המוצא שלו בשעת אמת כי לא ציפה לתשלום בגין עבודתו זו.

²⁰ חני גנדלר 'ענוחה – בין עבודה למנוחה בעידן הדיגיטאלי' עיוני משפט 5, 6 (2017) להלן: "מאמר גנדלר"

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 54. אם כן, עד כה הנחת המוצא היא כי אם התובע היה סבור בזמן אמת' שמגיעה לו תמורה בגין
2 עבודתו ה'נוספת', היה דורש אותה מפורשות מהנתבעת או מתנגד להמשיך במתכונת עבודה זו.
- 3 55. עם זאת, לא נוכל להתעלם ממסקנתנו לעיל שהנתבעת הייתה מודעת להתעסקות התובע בשעות
4 המנוחה בענייני ההסעות ואנו סבורים, כאמור, כי יש לבחון מהו היקף העבודה באופן קונקרטי
5 ובאם ראוי להשית תשלום על הנתבעת בגין כך.
- 6 56. לאחר עיון במלוא חומר הראיות, עדויות הצדדים וטענותיהם הגענו לכלל מסקנה כי קיימת
7 אפשרות לזכאות התובע לתשלום בגין עבודה בשעת הפנאי (לפני כניסתו למפעל ולאחר צאתו
8 ממנו) לתקופה ממאי 2012 ועד 6.10.2014 בלבד, לא כולל, כאמור, ימי חופשה, מחלה, ימי חג
9 ושבטות (להלן: "התקופה המזכה") בכפוף להכרעה בהמשך בשאלת היקף העבודה. יש להעיר,
10 כי לגבי התקופה המזכה לא הוצג פלט שיחות אלא רק חודשים ספורים של חילופי מסרונים, לכן
11 היה עלינו להעריך את פרק הזמן בו עסק התובע בעניינים הקשורים להסעות בזמנו הפנוי.
- 12 57. התובע כזכור, עבר לעבוד בסביבת עבודה במאי 2012. אין חולק כי התובע היה אמון על שינויים
13 במערך ההסעות. לפי הצהרת הנתבעת, החליף שלושה עובדים בתפקיד זה²¹. בהמשך תפקידו של
14 התובע השתנה לפי צרכי הנתבעת, המערכת התייעלה ובשלב מסוים אף הוצבה רפרנטית מטעם
15 חברת ההסעות אצל הנתבעת כשזו משתתפת במחצית שכרה. מסיכום הפגישה באוקטובר 2014
16 עולה כי הבקרה בשטח אמנם נדרשה גם בשעות הערב, אולם הועברה לאחריות הרפרנטית.
- 17 דברים אלו אינם מתיישבים עם גרסתה של הנתבעת כי הטיפול במערך ההסעות היה זניח "זוטי
18 דברים" ולא הצריך התעסקות רבה מזה. שכן, אם כך היו פני הדברים, מדוע הנתבעת עצמה
19 'התנדבה' לשלם שכר לרפרנטית, נוסף לשכר ששולם לתובע, שאין חולק כי אחד מתפקידיו היה
20 טיפול במערך ההסעות?
- 21 עוד לגבי התנהלות הצדדים בזמן אמת נפנה לנספח 7 לתצהיר יקוטי, סיכום פגישה מיום 12.3.13
22 שנערך ע"י אמנון מסילות". התובע השתתף באופן פעיל ובסיכום הדברים נרשם מפורשות כי "ניצן
23 יעדכן את דוד / אוסנת בכל בעיה / תקלה על מנת שלא יצטברו דברים והטיפול יהיה מידי".
24 [ההדגשה הוספה]. כך שמהראיות בזמן אמת, נראה כי התובע אכן הונחה לטפל בענייני ההסעות
25 באופן מיידי, דבר התומך בטענתו.
- 26 58. עם זאת, אנו סבורים כי התובע הציג טענותיו באופן מוגזם, תוך שהוא מכביר שעות עבודה על
27 התעסקות שנראית, על פניו, כשולית ושלא תמיד נדרש היה מענה מיידי. כפי שניציג להלן, התובע
28 גם לא פעל מיידיית בחלק מהפניות, על אף שדורש הוא שכר בגין זמינותו המלאה.
- 29 59. מכאן איננו מקבלים את טענת התובע לזכאות לתשלום עבור שלוש שעות עבודה מהבית כל יום
30 כשהוא משקלל מוכנות נפשית, לפני קבלת ההתקשרות, ביצועה וכן את האתנחתא ולקייחת אור
31 שלאחריה. ייאמר לעניין האחרון, כי איננו פוסלים על הסף את גישת כב' השופטת גנדלר במאמרה,

²¹ סעיף 10 לתצהירה של נוה

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 עם זאת, אנו סבורים יש להימנע מפרשנות מרחיבה המייצרת חוסר וודאות במערכת יחסי
2 העבודה בין המעסיק ועובדיו. במקרה דנן, התובע הגזים לגבי הזמן שנדרש לו כדי להיות 'מוכן
3 נפשית' ולהירגע לאחר כל התקשרות נטענת. מספר השעות שנתבע חסר כל פרופורציה לזמן
4 שהוקדש בתאם לראיות שהוצגו לפנינו.
- 5 60. מעיון בפלט השיחות, הודעות כתובות ודוחות הנוכחות, ניתן להסיק כמה מסקנות שינחו אותנו
6 בקביעת היקף 'התעסקות' התובע במערך ההסעות כאמור:
- 7 60.1. שיחות הטלפון²² – היו שיחות רבות שאינן קשורות כלל למערך ההסעות. בפלט השיחות
8 חלק גדול מהשיחות אינן מזוהות ולא ניתן לדעת אם השיחה הייתה עם גורמים רלוונטיים
9 להסעות. למותר לציין כי גם כשהמספר מזוהה עם עובד, אין לדעת אם נושא השיחה קשור
10 להסעות. כך למשל, בפלט השיחות הערוך, שורה 207 שיחה ביום ג' בשעה 23:26:5 בבוקר
11 מטלפון 050-4213330 שהתובע הדגיש כי הייתה בשעת המנוחה אולם אין זיהוי המספר. כך
12 גם מספר טלפון 04-992555 אליו בוצעו שלוש התקשרויות ביום שבת 4.12.15 סביב השעה
13 18:00. פירוט המסרונים אינו מציג כל מסרון בשעה הסמוכה לכך שיכול להבהיר מה פשר
14 ההתקשרויות ומדוע התובע סופר אותן כקשורות לעבודתו.
- 15 60.2. הטבלאות הערוכות של התובע אינן מדויקות לחלוטין – לדוגמא, ביום 15.12.15 בשעה
16 18:01 נכנסה הודעה (עמ' 4 פירוט מסרונים) מטלפון +972543695338 "ניצן אני עובד חדש
17 בשטראוס אני צריך שתחזר אליי לגבי הסעה מחר דחפ". בפירוט השיחות הערוך יש
18 התייחסות למספר זה בשעה 20:30:45 באותו היום תחת קוד "smso". אולם בפירוט
19 המסרונים אין זכר למסרון זה. מכל מקום, אף אם מדובר בכשל נקודתי, הרי קשה לראות
20 כי מענה לעובד שעתיים וחצי לאחר פנייתו, ככל שאכן היה מענה כזה, כאקט הדורש זמן
21 הכנה נפשי לפני ואחרי ופינוי הזמן לצורך טיפול מידי ב"תקלה".
- 22 דוגמא נוספת ביום 3.12.15, עת התובע שהה במחלה, בשעה 22:00 קיבל מסרון מסעיד סוויד
23 מנהלן (עמ' 5 לפירוט המסרונים) ובו הונחה "לבטל משמרת לגדעון ב23". שיחה יוצאת
24 בשעה 22:31:03 (שורה 6044 בפלט שיחות ערוך) לירוני (הסעות), כנראה כתגובה למסרון.
25 מדוגמא זו אנו למדים כי התובע אכן היה זמין לתקלות, אך לא פינה את זמנו לחלוטין
26 בשעות הפנאי, אלא טיפל בשינויים משהתפנה לכך.
- 27 60.3. פירוט מסרונים²³ - חלק מההתכתבויות נגעו לאיחור באיסוף העובד ולא דווקא בשינויים
28 במערך ההסעות. מחומר הראיות והעדויות שנשמעו לפנינו עולה כי לעניינים אלו בדיוק
29 הוקם מוקד שעובד 24/7, לשם כך הוצבה רפרנטית ומנהלי התובע ביקשו מחברת ההסעות
30 להיות מעודכנים בכל ההתנהלות כפי שסוכם בפגישה מיום 6.10.2014. כלומר התעסקות
31 התובע בתקלות או בעיכובים באיסוף לא נדרשה מתוקף תפקידו, לפחות ממועד הפגישה

²² פלט השיחות הגולמי - נספח ב' לכתב התביעה; פלט השיחות הערוך - נספח 3 לכתב התביעה
²³ פירוט מסרונים - נספח 2 לצרופות תצהיר גילוי המסמכים של התובע עמ' 165-85

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 ולאחר קליטת הרפרנטית. עד לאותו מועד החלטנו לראות גם בטיפול התובע בתקלות מסוג
2 זה כחלק מעבודתו בשעות הפנאי.
- 3 60.4. מסרונים שנשלחו במרוכז – בפירוט המסרונים נגלה כי היו פעמים שהתובע שלח את אותו
4 מסרון לקבוצת נמענים – ראו למשל יום 18.7.14 – ישנו מקבץ של שלוש הודעות שנשלח
5 ליותר מעשרה אנשים. לא ברור באם התובע הכליל כל אחת מההודעות כהתקשרות נפרדת
6 שעליה דורש הוא שכר.
- 7 60.5. ביום 25.11.15 הוחלפו מסרונים רבים הקשורים לבחירת התובע לוועד העובדים – זאת
8 כראיה לכך שהעובדים עצמם התייחסו לטלפון הנייד של התובע כטלפון המיועד גם לענייני
9 וועד העובדים ולא רק לענייני ההסעות. יום 22.9.15 שעה 19:32 התובע כלל ברכת שנה טובה
10 מ'אוסנת הסעות' בפירוט המסרונים. כך גם הכליל התובע הודעות הקשורות לעיסוקיו
11 כחבר וועד כחלק מזמן העבודה (ראו הודעות ממספר 052-3566900 ביום 12.7.15+13.7.15
12 בשעה 05:06:421:18) ושיחה עם אותו המספר (שיחה 2036 בשעת המנוחה ביום 13.7.15 שעה
13 20:05).
- 14 על פניו, נדמה כי התובע הפריז בהערכת זמן העבודה שנדרש אליו, כמו גם בפניו זמן המנוחה
15 שלו להתעסקויות בענייני עבודה. דוגמאות אלו שאיתרנו הינן דוגמאות ספורות בלבד מכלל
16 ההתקשרויות שהתובע הציג, אולם נראה כי כבר עתה, ניתן להטיל ספק באם כל ההתקשרויות
17 שביצע התובע כאמור, אכן היו חלק מהגדרת תפקידו כאחראי שינויים במערך ההסעות והזמן
18 הדרוש לכך.
- 19 בהקשר לחוסר דיוק של התובע נצביע על עובדה מסוימת לחוסר דיוק שלו- התובע שינה גרסתו
20 העובדתית בנוגע לתקופת עבודתו במח' סביבת עבודה, כאשר בדיון ההוכחות ובסיכומיו טען
21 לפתע כי המשיך לעבוד במחלקת סביבת עבודה עד חודש מרץ 2016. ייאמר כי מכל הראיות
22 שהוצגו אין חולק כי התובע סיים תפקידו במחלקת סביבת העבודה בחודש ינואר 2016 (ראו פניית
23 התובע למר דיקסטרו ב-9.2.16 (נספח 11 לתצהיר יקוטי). ניסיון התובע להיתפס ברישום טכני
24 בדוחות הנוכחות מתחילת 2016 בהם נרשם 'מחלקת סביבת עבודה' כמהווה ראיה להמשך
25 עבודתו במחלקה, דינה להידחות²⁴.
- 26 61. עוד נוסף כי יש להיזהר טרם הקביעה הגורפת שיש להכליל זמן קודם להתקשרות ולאחריה
27 כ'מוכנות נפשית' לפי התיזה שהתובע הציג, שכן, קביעה גורפת מעין זו עשויה לגרום לפעולה
28 הפוכה ודווקא לעודד מעסיקים להשית על העובד עבודה נוספת בשעות הפנאי. ראו הדברים
29 במאמר גנדלר, עמ' 40 – "סיווג מחמיר מדי הרואה את כלל זמן הפנאי שבין הקטיעות הנקודתיות
30 כ"זמן עבודה" בהקשר של גמול שעות נוספות אינו מעשי. יש לו השלכות כלכליות כבדות-משקל
31 על המעסיק, וסופו שהוא יפגע בעובדים. כמו-כן, גישה זו עלולה ליהפך לחרב-פפיות, שכן היא

²⁴ פרוטוקול דיון הוכחות מיום 26.3.19, עמ' 12, שורות 10-32.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 עלולה ליתן לגיטימציה להמשך פנייה לעובד בשעות הפנאי, שהרי המעסיק כבר משלם עבורן
2 גמול שעות נוספות ומנקודת השקפתו הוא "פדה" אותן" [ההדגשה הוספה].
- 3 62. התובע הציג את השבוע בחודש יוני 2015 כמדגים את ההתקשרויות הרבות בעבודתו על חשבון
4 שעות הפנאי שלו. כאמור חודש יוני 2015 אינו חודש שבגיניו זכאי התובע לתשלום עם זאת נבחן
5 טענות התובע –
- 6 62.1. ביום 1.6.15 התובע ביצע שתי שיחות שטען כי קשורות להסעות – בשעה 6: 31: 40 –
7 6: 33: 40 השיחה השנייה עמדה על 0.3167 חלקי הדקה. כלומר כ-4 דקות.
- 8 62.2. ביום 1.6.15 מהשעה 7: 19 עד 16: 30 התובע עבד בפועל לפי דו"ח הנוכחות.
- 9 62.3. מהשעה 20: 30: 54 ועד השעה 21: 35: 10, התובע ביצע 5 התקשרויות עם ירוני מסילות
10 (1.4167 דקות); אמנון מסילות (0.0833 דקות); 052-8183015 (0.35 דקה); ירוני הסעות
11 (0.55 דקה) ושיחה נוספת ל-052-8183015 שסיימה את הטיפול (0.2833 דקות) כמו כן שלח
12 מסרון אחד בשעה 21: 04 "ירוני צריך רכב". כל זמן ההתעסקות הכולל ארך **פחות מ-5**
13 **דקות** וזאת מבלי להיכנס לגופה של הפעולה ולדון באם התובע היה צריך לארגן רכב
14 ל"ירוני", או שמא היה עליו להפנות את העניין למוקד חברת ההסעות. **התובע הכליל**
15 **בחישוביו זמן עבודה מהשעה 20: 30 – 21: 35.**
- 16 62.4. יום 2.6.15 לפי דוח הנוכחות התובע עבד מ 5: 55 ועד 16: 24. באותו יום בשעה 17: 16: 34
17 שוחח עם יאנה מחברת ההסעות משך 2 דקות. בשעה 17: 35: 34 יש שורה (1210) המצויינת
18 כפעולת SMSO מטלפון 0525674304 זמן שיחה "0" ללא תיעוד בדף המסרונים). בשעה
19 18: 46: 55 שוחח 0.7167 דקות עם "ירוני הסעות" ופעם נוספת בשעה 21: 54: 43 משך 4.2
20 דקות. בדף המסרונים יש הודעה אחת מ מטלפון 0525674304 בשעה 19: 34 בה נרשם
21 "באיזה שעה להיות בחוץ" – ללא תגובה מצד התובע. **סך כל ההתקשרויות כ-5 דקות.**
22 **התובע קישר את הפעולה לעובד שמעון מויאל.**
- 23 62.5. ביום 3.6.15, התובע ביצע 13 התקשרויות בין השעות 20: 22: 5 ועד 6: 12 – רק שיחה אחת
24 הייתה מעל לדקה. בדף המסרונים אין תיעוד לפעילות זו. לפי דוח הנוכחות התובע הגיע
25 באותו היום בשעה 6: 15 לעבודה. מקום העבודה יוזכר – בכרמיאל – כשהתובע מתגורר
26 בנהריה, כך שמן הסתם שהה בזמן ההתקשרויות בהסעה לעבודה. גם אם לא, כל
27 ההתקשרויות הללו אינן עולות על 13 דקות, הגם שאנו מסכימים כי אם התובע אכן שהה
28 בביתו בזמן מנוחה באותה העת, ההתקשרויות המרובות אכן היו מפריעות למנוחתו.
29 **התובע טען כי באותו המועד כפי הנראה הייתה תקלה בהסעה העוברת בנהריה (ס' 27.5**
30 **לתצהירו) (עיר מגוריו).** ככל שמדובר בתקלה לא ברור מדוע התובע לא העיבר את הטיפול
31 ליקוטי.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 62.6. באותו יום, 3.6.15, אחרי שעות העבודה, ערך התובע שתי שיחות עם מספרים לא מזוהים
2 (050-3041727 ו-052-6576428) משך זמן כולל של 1.5 דקות לערך. בין השעה 20:22 ועד
3 23:00 שוחח פעמיים עם ירוני הסעות **זמן שיחות כולל כ-6 דקות**. שיחה נוספת שקודדה
4 כ-vpnin שארכה 1.85 דקות הייתה למספר החברה – 052-8288590. במסרונים יש תיעוד
5 של sms יוצא למספר 052-8288871 בשעה 21:52 ובו דיווח התובע כי "אנטולי איסוף 22/05
6 והמשך ישיר עיר". אותו מספר טלפון שלח לתובע שני מסרונים נוספים בשעה 17:00 ו-
7 24:00 בהם נרשם "מה עם? 22:15?" ו-"מה עושים?" אליהם התובע לא התייחס. **התובע**
8 **התייחס לשעות שבין 21:53 ועד 23:00 כשעות עבודה (ס' 27.6 לתצהירו).**
- 9 62.7. בבוקר יום 4.6.15, התובע ערך שתי שיחות, לפי תצהירו אחת מהן עם עובד שאול פדידה,
10 שתי השיחות יחד ארכו ב-3 דקות. אחה"צ של אותו היום התובע הצביע על 11 התקשרויות
11 מהשעה 16:36 ועד 22:28 בשל תקלה בקו הסעה בנהריה. כאמור לעיל, לפי גרסת הנתבעת,
12 טיפול בתקלות היה התובע צריך להפנות למוקד ההסעות ולא לטפל בה בעצמו. מבחינת
13 ההתקשרויות עצמן אל מול גרסת התובע למדנו כדלקמן – זמן כולל של השיחות עמד על
14 **כ-12 דקות**. בין חלק מהשיחות היה מרווח של יותר משעה.
- 15 62.8. יום שישי 5.6.15 התובע טוען ל-23 התקשרויות יוצאות לחברת ההסעות למינהלן
16 ולעובדים. מצאנו כי אכן יש 23 שורות של התקשרויות בפלט השיחות הערוך, אלא שזמן
17 הכולל של אותן שיחות לא עובר את סך ה-14 דקות, כשרוב השיחות מרוכזות במקצים –
18 היינו – סביב השעה 11, 12 ו-15. במקביל במסרונים ישנם מספר מסרונים מעובדים לגבי
19 שיבוץ וכן מסרונים הקשורים למספר 052-29506663 לפלוני בשם דרור ובקשר למדף
20 במכונת הכביסה במפעל, ייאמר כי גם שלוש התקשרויות בפלט השיחות הערוך אף יוחסו
21 לאותו דרור – שנראה כי לא קשור לעניין ההסעות.
- 22 62.9. 6.6.15 התובע טוען כי מהשעה 20:57 ועד 22:47 בוצעו 11 התקשרויות יוצאות בעניין
23 ההסעות, לרבות פניה יזומה מצד חברת ההסעות להוסיף עובד לסבב וכן לביטול עובד,
24 זאת במסגרת המסרונים. מבחינת ההתקשרויות עצמן, רובן היו שיחות קצרות וסך כולל
25 של 8.55 דקות סה"כ. נוסף היה מסרון מסעיד סוויד מנהלן בשעה 22:54 "תבטל ההסעה
26 לראאד". לאחר מסרון זה לא היה מסרון מצד התובע וגם לא בוצעה שיחה ביוזמת התובע,
27 מה שמעלה תמיהה לגבי הדחיפות הנדרשת לטיפול מידי כטענת התובע.
- 28 63. לגבי השבוע הראשון של יוני התובע טען כי יש לכלול שעת עבודה בכל בוקר ולאחר שעות העבודה
29 כ-4 שעות עבודה, בימי החופשה (שישי ושבת בשבוע הנבדק) 6-8 שעות וסה"כ 31 שעות בשבוע.
- 30 64. כעולה מביקתנו – זמן השיחות הכולל עמד על **55 דקות מראשון עד שבת** (מבלי להתייחס כרגע
31 לקביעתנו כי אין לשלם לתובע שעות עבודה ביום המנוחה). מכאן ועד דרישתו ל-31 שעות נוספות
32 שבועיות המרחק גדול. אם נבחן רק את המסרונים שהועברו בזמן המנוחה (נספח י"ב לגילוי
33 המסמכים) נמצא רק **שישה** מסרונים בשעות המנוחה.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 65. נפנה ונבחן את השבוע השני אותו הציג התובע בסיכומיו – 27.5.15 – 21.6.15 –
- 2 65.1. ביום א' 21.6.15, התובע ביצע שלוש שיחות עם גורמים בחברת ההסעות – מהשעה 17: 5:
- 3 – 22: 5 – **כ-5 דקות ברוטו**. התובע הגיע לעבודה בשעה 5: 52 ובשעה 10: 7 שלח מסרון
- 4 לאסנת מחברת ההסעות והסביר כי אחד הרכבים איחר. (מסרון זה של אוסנת הופיע בפלט
- 5 השיחות הערוך כ-SMSO מה שמעלה תמיהה מדוע חלק מהמסרונים מופיעים בפלט
- 6 השיחות הערוך וחלקם לא, זאת מבלי להתייחס לכפילות שהדבר עשה).
- 7 בערב 21.6.15 בוצעו שתי התקשרויות נוספות. שיחה של 1.85 דקות לירוני הסעות בשעה
- 8 21: 21 ושיחה נוספת לסעיד סוויד מנהלן בשעה 21: 34.08 שארכה 0.30 דקות. **סה"כ 2 דקות**
- 9 **במעגל**.
- 10 65.2. 22.6.15 – התובע סיים את יום עבודתו בשעה 16: 25 אחה"צ. מהשעה 16: 17 ועד השעה
- 11 17: 40 התובע ערך מקבץ שיחות עם גורמים שזיהה בתצהירו (ס' 28.4) כעובדים וגורמים
- 12 במערך ההסעות ואצל הנתבעת – זמן שיחות של קצת פחות **מ-13 דקות**. גם אם נוכח
- 13 מקבץ השיחות הצפוף אולי ראוי, במקרה זה, להתייחס אל המקבץ כזמן כולל **של 24**
- 14 **דקות**. בשעה 17: 22 ועד 22: 28 היה מקבץ נוסף של שיחות שהחל בשיחה עם ירוני הסעות.
- 15 גם כאן, אנו סבורים כי ראוי להכיר בסך כולל של **11 דקות** נוכח צפיפות השיחות.
- 16 65.3. 23.6.15 – שיחה בשעה 5: 19 שארכה קצת יותר **מחצי דקה**. ערב – שלוש התקשרויות,
- 17 שתיים מהן סמוכות 16: 58 + 17: 05, **כ-5 דקות ברצף**.
- 18 65.4. 24.6.15 – התובע סיים לעבוד בשעה 15: 05. בשעה 15: 09 ביצע שיחה עם יאנה מחברה
- 19 ההסעות של **0.4 דקה**. בשעה 16: 01 – 16: 08 ביצע שלוש שיחות שהראשונה לירוני הסעות.
- 20 – **7 דקות נוספות**. שתי שיחות נוספות בוצעו בשעה 18: 31 (1.416 דקות) 18: 45: 55 ו
- 21 (0.3833 דקה) – **סה"כ 2 דקות**. שלוש שיחות נוספות בוצעו בין השעה 20: 36 – 20: 52 כ"א
- 22 פחות מדקה. סה"כ ניתן להכלילן **כ-14 דקות**. סה"כ ליום זה – **23.5 דקות**.
- 23 65.5. 25.6.15 – מהשעה 18: 08 ועד השעה 22: 51 התובע טוען ל-8 התקשרויות הנלוות למסרונים
- 24 בו עובד הודיע כי אינו מגיע עם ההסעה. בפועל, זמן ההתקשרות הכולל עמד על **כ-7 דקות**.
- 25 65.6. 26.6.15 – יום שישי ויום חופשי של התובע, הוא טען ל-31 התקשרויות. מבדיקתנו השיחות
- 26 נערכו במקבצים ולכן – 7: 38 – 8: 00 (22 דקות); 9: 05 – 9: 10 (5 דקות) 12: 47 – 12: 54 (7
- 27 דקות, 14: 55 – 14: 58 (5 דקות כולל שיחה בשעה 14: 29), 15: 24 – 16: 01 (26 דקות) **סה"כ**
- 28 **כשעה**.
- 29 65.7. יום שבת – 27.6.15 – שיחה אחת של פחות מדקה במוצ"ש.
- 30 סה"כ לשבוע זה לאחר בחינתנו, נראה כי התובע עבד בשעות המנוחה כ 2.3 שעות. אם נסתכל רק
- 31 על הודעות טקסט, מצאנו שתי הודעות שעשויות להיחשב כזמן עבודה.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 סביר להניח כי התובע בחר להמחשה שבועיים מהעמוסים ביותר בהתקשרויות לצורך הוכחת
2 טענותיו וממילא אלו אינם במסגרת התקופה המזכה.
- 3 **66. נפנה ונבחן תקופה נוספת** – הפעם במסגרת התקופה המזכה. מאחר ולא הוצג לפנינו פירוט שיחות
4 לתקופה האמורה²⁵, נבחן רק את פירוט המסרונים שהועבר בין הצדדים במסגרת גילוי מסמכים.
- 5 נבחן את חודש אפריל 2014 – 12.4.14 הודעת SMS בשעה 06:22 לחברת המסילות בענין הוספת
6 עובד להסעה. 15.4.14 הודעה בשעה 00:48 לחברת המסילות לגבי איסוף מנקודה ספציפית. ביום
7 16.4.14 בשעה 20:22 הודעה בנוסח מעורפל – "סקר תזכורת רכב מסלול מ". ביום 17.4.14 הודעה
8 לגברת עבאס המורה לה להתקשר ל"בעיה" בקשר לאיסוף. יום 19.4.14 שעה 20:21 הודעה לחברת
9 ההסעות להוסיף אביב בוארון למשמרת ערב. יום 22.4.14 הודעה 18:48 "ספיר תתקשרי". יום
10 25.4.14 שעה 18:34 הודעה לחברת ההסעות. **סה"כ 7 התקשרויות על פני חודש שלם.**
- 11 **67. במהלך חודש ספטמבר 2014 התובע ביצע 33 התקשרויות באמצעות SMS בשעות** שאינן שעות
12 העבודה השגרתיות. לגבי חלק מהן איננו יודעים אם טופלו ע"י התובע. כך למשל ביום 17.9.14,
13 התובע קיבל שתי הודעות מטלפון 052-8993512 לבטל איסוף של גיוליס מירכא כי העובדים לא
14 באים למשמרת בוקר. אין הודעה יוצאת לחברת ההסעות לעניין זה. משלא הוצג פלט שיחות
15 לתקופה זו, אין אנו יודעים באם התובע טיפל בשינויים אלו. כלומר, גם בחודש שנראה, על פניו,
16 כעמוס מבחינת התקשרויות התובע, מדובר על הודעה בממוצע ביום הדורשת טיפול נקודתי קצר.
17 מכאן ועד דרישת התובע ל- תוספת תשלום ל-31 שעות עבודה שבועיות המרחק רב.
- 18 **68. אם כן, רוב התקופה שהתובע הציג וטען כי עסק אינטנסיבית במערך ההסעות, לא הוכרה על ידנו**
19 **כ'תקופה מזכה' לעניין זה מאחר ומצאנו כי תחום תפקידו של התובע צומצם מאוקטובר 2014.**
20 **לגבי התקופה המזכה, התובע כשל מלהוכיח כי אכן בוצעו התקשרויות מרובות אשר בגינן יש**
21 **לזכותו בגמול על מאמציו.**
- 22 **69. לסיכום – מאחר ואין שיחות בתקופה המזכה נבחן את הנתונים שכן אותרו על ידנו. סה"כ שעות**
23 **שיחה משך השבועיים בחודש יוני 2015 שנבחנו ואשר הוצגו ע"י התובע שמצאנו כי יש להתחשב**
24 **בהן כ'זמן עבודה' לכאורה (ללא ימי מנוחה, מחלה, חופש, חגים) עומדות על 1.84 שעות משך**
25 **השבועיים בחודש יוני 2015 שנבחנו, הודעות SMS שנמצאו רלוונטיות היות פחות מעשר. בשבוע**
26 **שהכרנו בו כחלק בתקופה המזכה, מצאנו שבע התקשרויות משך כל החודש. לא כמות שעשויה**
27 **להצדיק תשלום לתובע בגין 'בזבוז זמנו'.**

²⁵ ייאמר כי הצדדים ניהלו הליך מקדמי לגילוי ועיון במסמכים והתובע דרש מהנתבעת להציג את פלט השיחות למנוי הטלפון אותו החזיק לשנים 2012-2015 (ראו ס' 9.2 לבקשת התובע מיום 22.8.18). הנתבעת בתגובתה מיום 15.10.18 מסרה הנתבעת כי חברת הסלולר סירבה ליתן פלט מסרונים ושיחות נכנסות למכשיר הטלפון **ללא צו שיפוטי** ולגבי שיחות יוצאות, דרשה עלות הפקת המסמך של כמה מאות ₪. הנתבעת טענה בסעיף 82 ב. לתגובתה, כי אינה מתנגדת להפקת המסמכים, ככל שעלות ההפקה תהא על התובע. בתגובת התובע מיום 4.11.18, התובע לא עמד על קבלת פירוט השיחות לתקופה שבין 2012-2015, מנגד, התובע לא צירף לתצהירו פלט לתקופה זו משמע שלא פנה עצמאית לחברת הסלולר להפקת הפלט ולא דרש צו שיפוטי המופנה לחברת הסלולר, הדבר מדבר בעד עצמו.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 70. אשר על כן, משהתובע כשל מלהוכיח את תביעתו בהיקף העבודה שנטען גם לא לפי האופציה
2 החלופית שעלתה לראשונה בסיכומיו, בשים לב לטענת הנתבעת המוצדקת להרחבת חזית, אין
3 מנוס מלדחות רכיב תביעה זה על הסף.
- 4 כל שנתר לנו הוא לדון ברכיבי התביעה הנוספים של התובע – פיצוי בגין נזק לא ממוני ועלות שכ"ט
5 רו"ח לטיפול בפריסת המס.
- 6 71. באשר לפסיקת פיצוי לא ממוני נאמרו הדברים הבאים - "בית דין זה קבע לא אחת, כי פסיקת
7 פיצוי על עוגמת נפש היא בבחינת היוצא מן הכלל ותעשה במקרים החריגים, הקיצוניים ויוצאי
8 הדופן.²⁶ עם זאת, במקרים המתאימים פסק בית דין זה פיצויים על כאב וסבל ועוגמת נפש.
9 דובר, בין היתר, במקרים של פיטורים שלא כדיון בנסיבות חריגות, במקרים של העברה מתפקיד
10 שלא כדיון, במקרים של פיטורי עובדת בהריון בניגוד לחוק עבודת נשים, וכל כיוצא באלה.²⁷"
11 במקרה דנן ולאור תוצאת פסק הדין, לא מצאנו לנכון לפסוק לזכות התובע פיצוי כמבוקש.
- 12 72. לגבי רכיב התביעה המתייחס לשכ"ט רו"ח לטיפול בפריסת המס – לאור הכרעתנו לדחות את
13 התביעה לתשלום גמול שעות נוספות אנו דוחים רכיב תביעה זה.

14

15 סוף דבר

- 16 73. לאור האמור לעיל התביעה נדחת.
- 17 74. הוצאות המשפט – התובע יישא בהוצאות הנתבעת ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 שח. בין היתר לקחנו
18 בחשבון החלטתו של כב' הרשם חסנין מיום 13.11.18, אשר דחתה בקשת ביניים של התובע וקבעה
19 כי שאלת ההוצאות תידחה לסוף ההליך.
- 20 75. התובע ישלם סכום זה תוך 30 ימים ממועד קבלת פסק הדין, אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית
21 כחוק ממועד מתן פסק הדין ועד התשלום בפועל.

22

23

24

²⁶ עע (ארצי) 635/06 רננה לוי – עיריית ירושלים, [פורסם בנבו], ניתן ביום 11.2.2007; עע 1403/01 סוהייר סרוגי – המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 3.5.2004; עע 157/06 עיריית תל-אביב-יפו – עזבון המנוחה גאולה בן מיכאל ז"ל, ניתן ביום 20.12.2006.

²⁷ ע"ע (ארצי) 480/05 בן עמי – פלונית (8.7.2008).

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

סע"ש 43010-09-17

- 1 76. הצדדים רשאים לפנות בערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מקבלת פסק דין
2 זה.
- 3 ניתן היום, כ"ז כסלו תש"פ, (25 בדצמבר 2019) בהעדר הצדדים ויישלה אליהם.
4
5

אסתר אדלר
נציגת מעסיקים

סאוסון אלקאסם
שופטת

אברהם בן גיגי
נציג עובדים